

РЕШЕНИЕ

№ 325

гр. София , 17.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН в публично заседание на деветнадесети ноември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Веселин Пенгезов
Членове: Снежана Душкова
Иван Стойчев

Прокурор: Стойчо Т.ов Ненков (АП-София)

като разгледа докладваното от Снежана Душкова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20201000601105 по описа за 2020 година

С присъда на Врачански окръжен съд от 06.08.2020 год. постановена по НОХД 97/2020г., подсъдимият Б. А. Р. е признат за виновен в това, че на 02.07.2019 г. в с. Згориград, обл.Враца, в частен дом находящ се на ул. „Георги Димитров" № 5, ползван от Т. П. К., при условията на опасен рецидив,(след като е бил осъждан за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода не по-малко от една година, изпълнението на което не е отложено по чл.66 от НК и след като е бил осъждан два или повече пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер), умишлено е умъртвил Т. П. К., като деянието е извършено по особено мъчителен начин за убийтия и с особена жестокост, поради което и на основание чл. 116, ал. 1, т. 6 , предл. 3 и 4, т. 12, предл. 1, вр. чл. 115, вр.чл. 29, ал. 1, б. „а" и б. „б" вр. с чл. 54 от НК го осъдил на ДОЖИВОТЕН ЗАТВОР, при първоначален режим на изтърпяване "специален".

Със същата присъда подсъдимият бил признат за НЕВИНОВЕН в това, на 02.07.2019 г. в с. Згориград, обл. Враца, в двора на частен дом, находящ се на ул. „Георги Димитров" № 5, от л.а. Мазда с рег. № ***** собственост на Т. П. К., чрез разрушаване на преграда, здраво направена за защита на имот, в съучастие в качеството на извършител с Г. Н. П., с ЕГН ***** (подбудител и помагач), да е отнел чужди движими вещи - парична сума от 1000 лева от кожен портфейл в автомобила, от владението на К., без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои и деянието да представлява опасен рецидив, поради което и на основание чл.304 от НПК го

ОПРАВДАВАЛ по обвинението по чл. 196, ал. 1, т. 2, вр.чл. 195, ал. 1, т. 3, вр.чл. 194, ал. 1, вр.чл. 20, ал. 2, вр.чл. 29, ал. 1, б. „а" и б. „б" от НК.

На основание чл.59, ал.1 НК е приспаднато времето, през което подсъдимият е бил задържан с мярка за неотклонение „ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА".

На основание чл.45 от ЗЗД подсъдимият е осъден да заплати на частната обвинителка и гражданска ищца Ц. П. Т. сумата от 30 000 (тридесет хиляди) лв., представляващи причинени й от деянието неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на деянието- 02.07.2019 г. до окончателното плащане на всички дължими суми, като предявения граждански иск до пълния размер от 100 000 лв..е отхвърлен, като неоснователен. Съдът възложил в тежест на подсъдимия направените по делото разноси и се произнесъл по веществените доказателства.

Срещу присъдата са депозирани жалби от адв. Г.-повереник на частния обвинител и граждански ищец Ц. Т. и от адв.Г.- служебен защитник на подсъдимия Р..

В жалбата на частния обвинител са изложени доводи за явна несправедливост на наложеното наказание,заявено е искане за увеличаване на неговия размер и налагане на „доживотен затвор без замяна“, за уважаване в пълен размер на предявения граждански иск и връщане на вещественото доказателство пистолет „Макаров“.

В жалбата на подсъдимия са развити доводи за неправилно приложение на материалния закон, за явна несправедливост на наложеното наказание. Поддържа се аргументирано становище за отмяна на присъдата и постановяване на оправдателна присъда,алтернативно за намаляване размера на наказанието.

На основание чл.327 и сл. от НПК, след проведено разпоредително заседание делото е насрочено за разглеждане.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция, гражданската ищца и частен обвинител,както и повереникът й адв.Г.,редовно призовани не се явяват и не вземат становище по жалбите.

В съдебно заседание подсъдимият и неговият защитник служебен защитник адв.Г. поддържат жалбата. Защитникът моли подадената от гражданската ищца и частна обвинителка жалба, да бъде оставена без уважение поради нейната неоснователност. Счита, че присъдата следва да бъде отменена и подзащитният му да бъде оправдан по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 116 от НК. Алтернативно, заявява искане за преквалифициране на деянието, извършено при неизбежна отбрана, както и за намаляване размера на наказанието.

Подсъдимият поддържа казаното от защитника си. В предоставената

му последна дума, моли за оправдателна присъда, алтернативно за намаляване на наказанието.

Представителят от апелативна прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбите и моли присъдата да бъде потвърдена.

СОФИЙСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД , като взе предвид подадените жалби, съобрази доводите на страните в съдебно заседание и след като провери изцяло правилността на атакувания съдебен акт в съответствие с изискванията на чл.313 и чл.314, ал.1 от НПК, намери за установено следното:

За да постанови присъдата си, решаващият съд е провел прецизно съдебно следствие, като е изяснил всички правно значими обстоятелства. Производството е проведено по предвидения в чл.371,т.1 от НПК ред,като събраните и приобщени доказателства са били обсъдени внимателно и много задълбочено. След изпълнение на задълженията си по чл. 14 и чл. 305, ал. 3 от НПК, Врачанският окръжен съд обосновано е приел фактология, която настоящият състав възприема изцяло и не намира основания да внася корекции относно следното:

Подсъдимият Б. А. Р. е роден на *****год. в гр. Разград, с постоянен адрес с. ***, обл. **. От есента на 2018год. същият започнал работа като дояч в кравеферма в гр. София, кв . „Овча купел" при св. А. С., където се запознал със св. Д. Б., с която установили по-близки взаимоотношения. Пред всички подсъдимият се представял с името П..

С това име се представил и на свидетелите Г. П. и И. Р., които живеели на семейни начала и които през април 2019 год. започнали работа в същата кравеферма и останали да пребивават там. През времето на тяхното пребиваване от април до май 2019год. подсъдимият Р. и св. Д. Б. се сприятелили с тях. Подсъдимият споделял пред св. П., че е във финансово затруднение и помолил същия да измисли някой човек, който има пари, за да ги откраднат. През м. май 2019 год. собственикът на кравефермата - св. С. изгонил св. П. и св. Р., тъй като същите не изпълнявали задълженията си. По същото време св. Д. Б. се прибрала в с. Портитовци, но продължила да поддържа връзка с подсъдимият.

Свидетелят Г. П., който бил от с. Згориград знаел, че пострадалият Т. П. К. е самотно живеещ възрастен човек, който се занимава с отглеждане на животни, поради което е добре обезпечен финансово, за което уведомил подсъдимия.

Двамата свидетели - П. и Р. се прибрали в гр. Враца на 02.07.2019 год. и се установили да живеят при св. М. П., при когото св. П. преди това работел като строителен работник. В същият ден подсъдимият Б. Р. (известен на

двамата свидетели като П.) се обадил по телефона на св. П. и го уведомил, че пристига в гр. Враца. Пристигнал с автобус привечер около 18 часа и се срещнал със св. П. и св. Р. на автогарата, които били закарани там от св. П.. Двамата -подсъдимият Р. и св. П. се почерпили с бира, като се разбрали да оберат човек от с. Згориград, който св. П. предварително бил проучил, че има пари, както и, че не си заключва вратата. Този човек бил пострадалият Т. К.. Около 21,00 часа св. П. извикал такси от телефона на св. Р. и тримата се качили в пристигналия таксиметров автомобил. Подсъдимият седнал зад водача на таксито - св. М. Н., до него седнала св. И. Р., а отпред до шофьора седнал св. Г. П. и потеглили в посока с. Згориград по указание на св. П..

В началото на селото (в близост до стария басейн), тримата слезли от таксито и преминавайки по мостчето се отправили към чешмата, която се намира под пътя, водещ към пещерата Леденика. Св. Р. останала при чешмата, а св. П., след като двамата с подсъдимия се отдалечили му показал къщата, в която живее човека с парите, които трябвало да откраднат. Тримата изчакали да се стъмни до чешмата, подсъдимият си облякъл носените от него дрехи - черен анцуг горнище и долнище, сложил шапка и ръкавици и тръгнал към посочения му от св. П. дом на пострадалия К.. Преди това св. П. го предупредил да внимава да не попадне на собственика.

Подсъдимият отвързал животно и по този начин принудил пострадалия да излезе на двора, след което проникнал в къщата и започнал да търси пари. Тъй като пострадалият се върнал в къщата преди подсъдимият да е приключил с търсенето и преди да е намерил пари, пострадалият се опитал да защити дома си и да прогони крадеца. Подсъдимият обаче намерил неустановен цилиндричен предмет, с тъпоръбеста удряща повърхност, с който нанесъл множество удари в областта на главата и тялото на пострадалия К., докато го привел в безпомощно състояние. Счупил телефона му, за да не може да потърси помощ и го оставил в локва кръв, като заключил вратата отвън, за да не може да излезе и да вика. След като излязъл в двора, подсъдимият счупил предно дясно стъкло на автомобила на пострадалия, който се намирал в двора, отключил го и започнал да търси пари. В жабката намерил портфейл, от който извадил и разхвърлял в автомобила лични документи и карти, след което се върнал при свидетелите П. и Р., които го чакали до чешмата и на които казал, че не е намерил и взел пари. И двамата видели окървавените му ръце и го попитали какво е станало и каква е тая кръв. Подсъдимият им отговорил, че е счупил носа на човека от къщата, след което свалил допълнително облечените от него дрехи - горнище и долнище от анцуг и шапка и ги изхвърлил през пътя над чешмата, където по-късно били намерени при извършения на 25.07.2019год. оглед на местопроизшествие. Носените ръкавици също изхвърлил, но те не били намерени. Същият бил видимо неспокоен, което било забелязано от двамата свидетели.

Около 23,54 часа свидетелите извикали такси от „Джет такси“, като посочили мястото откъдето да бъдат взети - чешмата на пътя над с. Згориград. На повикването се отзовал св. Ц. Л., водач на таксиметров автомобил с рег. № ***** към фирмата, който взел тримата чакащи го пътника и ги оставил до магазин „Нон стоп“, находящ се на ул. "Васил Кънчов", в близост до ж.п. гара Враца. Св. П. закупил бира, която тримата изпили, седнали на тревната площ зад магазина. Около 2,00 часа тримата се придвижили до блока, в който живеел св. М. П. и тъй като св. П. знаел, че автомобила на П. не се заключва, влезли вътре и останали там до сутринта. Сутринта подсъдимият попитал св. П. къде се намира автогарата, като му обяснил, че ще се прибере в гр. София, за да си вземе багажа, а след това ще отиде при приятелката си св. Д. Б. в с. Портитовци.

Пострадалият Т. К. преди деянието живеел сам в къщата, останала му в наследство и поддържал връзка със св. Н. Г.а от с. ***. Двамата взаимно си помагали и почти винаги пазарували заедно. Пострадалият К. й бил подарил стадо кози, които същата отглеждала на лозе в с. *** с помощта на баща си - св. Н. Н.. На 01.07.2019 год. пострадалият изтеглил от клон Враца на банка „ЦКБ“ сумата 1200 лв. и двамата със св. Н. Г.а напазарували за около 200 лв. Остатъкът от парите - около 1000 лв. К. прибрал в личния си портфейл - кафяв, леко закъсан. Вечерта св. Г.а се върнала в с. *** при баща си,

като

се

разбрали с пострадения да се видят на 03.07.2019 год. На следващия ден потвърдили уговорката си за 03.07.2019 год. Сутринта на 03.07.2019 год. св. Г.а се опитала да се свърже по телефона с К., но той не й отговарял, въпреки, че същата звъняла многократно. Разтревожена, тя помолила свой познат - св. К. Г. да я закара до с. Згориград, за да види какво се е случило и той се съгласил. Около обяд двамата

- св. Г.а и св. Кр. Г., заедно със сина на св. Г.а - Н. Н. се качили в колата и потеглили за с. Згориград. При пристигането, св. Г.а установила, че входната врата е заключена и ключът е от външната страна на вратата. След като отключила и влязла, св. Н. Г.а видяла, че вътре има кръв и е разхвърляно. Когато надникнала в коридора, видяла пострадения К. да лежи на стълбите безжизнен, окървавен. Повикала го, но той не отговорил. При излизането си от къщата св. Г.а видяла и счупеното стъкло на лекия автомобил. Тя помолила св. Кр. Г. да се обади от телефона му на тел. 112, след което изчакала идването на органите на полицията и на екип на ЦСМП-Враца. Последните констатирали смъртта на пострадения Т. К..

Няколко дни след случая, св. И. Р. се прибрала в с. Т., като заживяла при св. И. М., а св. Г. П., заедно със св. М. П. заминали на строителен обект в гр. Трявна. Подсъдимият

Р. пък, след деянието заминал в с. Портитовци при своята приятелка Д. Б., при която останал до задържането му от органите на полицията.

Изложената фактическа обстановка се установява от гласните доказателства - показанията на св. И. Р. и най-вече тези, от ДП, дадени по реда на чл. 223 НПК и приобщени по реда на чл. 281, ал.1, т.1 и т.2 НПК; показанията на св. Г. П., дадени в хода на съдебното производство; показанията на св. И. М., М. П. и Т. В., дадени в хода на СП; от приобщените по реда на чл. 373, ал.1, вр. с чл. 283 НПК показания на св. Н. Г.а, пострадалата Ц. Т. - сестра на убития К., К. Г., Д. Б., Ц. Л., М. Н., А. С., Н. Н., Т. К. и И. Т., от писмените доказателства по делото - протоколите за оглед на местопроизшествие – 5 броя, с приложените към тях фотоалбуми; протоколи за доброволно предаване; определение за разкриване на банкова тайна и банкови документи за изтеглените пари от пострадалия К.; протокол за следствен експеримент; анализът на информацията по ЗЕС, изготвените експертизи.

Настоящият съдебен състав възприе изцяло фактическите констатации на първостепенния съд, защото те почиват на вярна и точна интерпретация на събраните гласни и писмени доказателства. Първоинстанционният съд е положил необходимите усилия за събирането на достатъчен по обем доказателствен материал, необходим за правилното и обективно изясняване на делото от фактическа страна. Съдът е спазил предвидения процесуален ред, гарантиращ процесуалната годност на доказателствата и възможността въз основа на тях да се изградят изводите на съда за релевантните по делото факти.

Основните спорни въпроси по делото – за доказаността на обвинението, за правната квалификация на извършеното от подсъдимия престъпно деяние, обстоятелствата при които е станало това и развилите се събития след осъществяването на престъплението срещу пострадалия К., са намерили своето правилно разрешение в мотивите на атакуваната присъда. По делото са събрани доказателства, въз основа на които безспорно се установява не само извършването на деянието, неговото време, място и механизъм на осъществяване, но така също и авторството на същото.

Първостепенният съд е направил обстоен анализ на свидетелските показания, като е конкретизирал, кои от тях е приел за достоверни и отговарящи на обективната действителност и кои не допринасят в пълнота за разкриване на обективната истина.

На първо място, съдът е обсъдил показанията на св. Р. и П. и правилно е посочил, че техните показания са еднопосочни, последователни и допринасят в съществена степен за разкриване на обективната истина по делото и по-конкретно досежно въпроса за авторството на инкриминираното деяние. От тези показания се установява причината да отидат с подсъдимия до с.

Згориград, набелязването на имота, в който е трябвало да се проникне, за да се извърши кражбата. Начина на проникване на подсъдимия в жилището на пострадалия и сблъсъка му с пострадалото лице се установяват макар и косвено от показанията на същите двама свидетели, пред които подсъдимият непосредствено след завръщането си от дома на К. е споделил как е проникнал в къщата, че не е намерил пари и, че се е срещнал с пострадалия, на който е нанесъл удари в носа, което пряко се установява от двамата свидетели, видели кръв по ръцете и ръкавиците му. Обстоятелството, свързано с начина на придвижване до с. Згориград и обратно се потвърждават освен от показанията на двамата свидетели Р. и П., също така от обясненията на подсъдимия и от показанията на двамата таксиметрови шофьори св.Ц. Л. и св.М. Н.. Правилно, съдът е кредитирал като цяло показанията на посочените свидетелите, като същевременно е счел, че същите са добросъвестно депозирани и се подкрепят и от писмените доказателства протоколите за оглед на местопроезшествие, протокола за следствен експеримент, експертизите. Анализът на информацията по ЗЕС, доказваща присъствието на подсъдимия, св. Р. и св. П. в района на местопрестъплението и проведените разговори между тях в периода от 21,00ч. на 02.07.2019год. до 02.00ч. на 03.07.2019год. по мобилните телефони с №№ *****, *****, ***** - собственост на св. Д. Б. и ползвани от подсъдимия и св. П. и мобилен № ***** - собственост на св. И. Р., изцяло кореспондира с показанията на св. П., Р. и Д. Б..

Останалите свидетели установяват начина на живот на пострадалия К., както и отношенията му с неговата сестра Ц. Т.; начина на живот на пострадалия Т. К. (връзката му със св. Н. Г.а се установява, както от показанията на Г.а, така и от показанията на нейния баща Н.й Н., отчасти от показанията на св. Кр. Г., св. Цв. Т. и св. И. Т.). Отношенията между убития К. и неговата сестра Ц. Т. се установяват от показанията на св. Т., на св.Т. В., Т. Т.ов (син на Цв. Т.), св. И. Т.. За да обоснове изводите си за виновността на подсъдимото лице, респективно за ролята му в инкриминираното деяние, първоинстанционният съд е направил задълбочен анализ не само на показанията на двамата основни свидетели П. и Р., но и на събраните писмени доказателства и изготвени експертизи. Първостепенният съд е събрал достатъчни по обем доказателствени материали в подкрепа на заявеното от тях и след обстоен анализ и съпоставка с останалите доказателства, правилно е заключил, че същите могат да послужат като годна основа при изграждането на фактическите и правни изводи.

Безспорно, голям дял в доказателствената съвкупност са заели обясненията на подсъдимия, които са оценени правилно, съобразно двойствената им същност – като доказателствено средство, служещо за изясняване фактическата обстановка на събитието и като средство за защита. Отдадено е нужното внимание на заявеното от последните в съдебната фаза на процеса, като след съпоставка с другите източници на информация, тези обяснения са

отчетени за опровергани и респ. недостоверни, каквото становище е изразил и първоинстанционният съд. В тази връзка са изложени конкретни и убедителни съображения, съответстващи на действителното съдържание на анализиранияте доказателствените източници, които АпС-София споделя изцяло и не намира за нужно да преповтаря. Същевременно, обясненията на подсъдимия, (че П. е влизал в къщата на пострадалия и е извършил убийството) с основание са били приети от решаващия съд като форма на защита, тъй като последните са житейски неоправдани и нелогични, а също и в противоречие с останалите гласни доказателства- конкретно показанията на св.Р. ,П. и писмените такива. Обясненията му се опровергават освен от показанията на двамата свидетели - Р. и П., така също и от протокола за оглед на местопроизшествие от 25.07.2019год., при който са иззети изхвърлени над чешмата до с.Згориград и над пътя за пещерата „Леденика“ дрехи - долнище и горнище от черен анцуг, с кантове отстриани и бейзболна шапка и изготвената въз основа на тях ДНК експертиза ВД с № PG215/DNA/26.08.2019год. Останалите специализирани експертизи – по протоколи 19/ДНК 380,405,477,протокол 2018/ИКУ153-техн.експ.,протокол 19 ДКТ 172,181/, както тези, приобщени по реда на чл. 373, ал.1, вр. чл. 283 НПК така и тези изслушани по реда на чл. 282, ал.1 НПК не допринасят за изясняване на обстоятелства, свързани с авторството на деянието, но установяват наличието на кръв от пострадалия по различни предмети, намиращи се в къщата, в която е извършено убийството, както и поддържаната връзка между пострадалия К. и св. Н. Га, включително такава по телефона.

От съществено значение за изясняване начина на извършеното деяние и неговото авторство са двете експертизи - СМЕ на труп, заключението на вещото лице по която е изслушано и прието по реда на чл. 282, ал.1 НПК и ДНК експертизата на вещите лица от Проген ООД София, ВД с № PG215/DNA/26.08.2019год.

От заключението на вещото лице по СМЕ на труп е установено, че в резултат на нанесения му побой пострадалия Т. К. е получил открита черепно-мозъчна травма - множество разкъсно-контузни рани в окосмената част на главата; многофрагментно счупване на костите на свода на черепа; кръвоизлив под меките мозъчни обвивки на двете главни мозъчни полукълба, мозъчен оток с вклиняване, кръвонасядане на клепачите на дясно око, фрактура на лява лакътна кост с кръвонасядане и охлузване на лява предмишница; охлузвания в областта на тялото и крайниците; кръвонасядане на дясно ходило. Причината за смъртта е ЧМТ, довела до състояние несъвместимо с живота. Смъртта е в пряка причинна връзка с посочената ЧМТ и е настъпила бързо, но не веднага, като в генезиса на същата участва и развилата се масивна кръвозагуба, вследствие на множеството разкъсно-контузни рани в областта на главата. По механизъм уврежданията отговарят да бъдат получени от множество удари в областта на главата с твърди тъпи предмети с

цилиндрична и тъпоръбеста удряща повърхност, както и повърхност с тристенни ъгли. Броя на ударите в областта на главата е 15 и са нанесени перпендикулярно в областта на главата, като ударите са били предимно отзад и отстрани на пострадалия. Налице е и защитно нараняване в областта на лява предмишница със счупване на лакътната кост. Уврежданията на тялото и горните крайници са причинени от тангенциалното действие на твърди тъпи предмети. Всички констатирани увреждания са прижизнени. В кръвта на пострадалия е констатирана алкохолна концентрация от 1,75 промила, което отговаря на средна степен на алкохолно опиване. Установено, че от нанесените удари не са засегнати артериални магистрални кръвоносни съдове, които са предполагали бързо кървене, а кръвозагубата е настъпила за по- дълъг период от време и през това време се е развила и ЧМТ.

От заключението на вещите лица от „Проген" ООД София - Н.й Т. и Б. Ш., по възложената им ДНК експертиза на ВД с № PG215/DNA/26.08.2019год. се установява: за обекти PG- 215-1-3 (червенокафяво зацапване по долнище на анцуг), PG-215-3-1/2019 (червенокафяво зацапване по горнище на анцуг/ и PG-215-3-2/2019 /горнище на анцуг десен ръкав) се доказва наличие на човешка кръв. ДНК профила на човешката кръв по два от обектите PG-215- 1-3 (червенокафяво зацапване по долнище на анцуг) и PG-215-3-2/2019 (горнище на анцуг десен ръкав) е еднакъв и показва пълно съвпадение с ДНК профила на пострадалия Т. П. К..

За обекти №№ PG-215-1-1/2019 (изрезка от плата по дължина на вътрешните шевове на двата крачола, в областта между колената и чатала на долнище на анцуг) и PG-215-1-2/2019 (изрезки от плата на ластика в областта на допир с кръста, от долния вътрешен ръб отпред и отстрани на долнище на анцуг) се установява наличие на смесен биологичен материал оставен от лица от мъжки и женски пол, като се установява, че всички алели от ДНК профила на подсъдимия Б. А. (PG-215-6/2019) присъстват в смесите на двата обекта. Т. К., Г. П., М. П., И. Д., И. Р. и Д. К. се изключват като източник на биологичен материал по изследваните части от долнището на анцуг. За обекти с № PG- 215-3-3/2019 (изрезки от вътрешния ръб на горнище на анцуг в областта на допир с тила на носещия го) и PG-215-3-8/2019 (изрезки от вътрешността на плата на ляв ръкав в областта на рамото на горнище на анцуг) се установява наличие на смесен биологичен материал, оставен от лица от мъжки и женски пол като се установява, че всички алели от ДНК профила на подсъдимия Б. А. (обект PG- 215-6/2019) присъстват в смесите на двата обекта. Т. К., Г. П., М. П. И. Д., И. Р. и Д. К. се изключват като източник на биологичен материал по изследваните две части от горнището на анцуг. Визуализираните алели от смесите на четирите обекта PG-215-1-1/2019, PG-215-1-2/2019, PG-215-3-3/2019 и PG-215-3-8/2019 могат да се сравняват с ДНК профилите само на конкретно посочените лица.

За обектите №PG-215-1-3/2019 (червенокафяво зацапване по долнище на анцуг), PG-215-2-1/2019 (изрезки от черната част на вътрешната периферия на шапката до козирката, намираща се в допир с челото и областта към слепоочията на носещия шапката), PG-215- 2-2/2019 (изрезка на бледо червеникавокафяво зацапване върху бродирация конец на буква „S" от надписа „HOYAS" на шапката) и PG-215-2-3/2019 (обтривка на пластмасовата закопчалка, намираща се отзад на шапката, в областта на тила) не се определя ДНК профил. За изследването на вещите лица са предоставени ВД иззетите при огледа на 25.07.2019год. (над чешмата и пътя за „Леденика“) дрехи и шапка тъмно горнище с бели кантове на ръкавите с качулка и тъмно долнище от анцуг с бели кантове и шапка с надпис „HOYAS". От тези три веществени доказателства са направени изрезките, изследвани от вещите лица и установяващи както наличие на кръв от пострадалия Т. К., така и биологичен материал, съответстващ на ДНК профила на подсъдимия Б. Р..

Въз основа на гореизложената фактическа обстановка, напълно изяснена от събрания и прецизно анализиран доказателствен материал, първоинстанционният съд законосъобразно е приел, че подсъдимият от обективна и субективна страна е осъществил признаците от състава на престъпление субсумиращо се по чл.116, ал.1, т.6, предл.3 и предп. 4, т.12 от НК, тъй като на 02.07.2019 г. в условията на опасен рецидив умишлено умъртвил по особено мъчителен начин и с особена жестокост пострадалия К..

От обективна страна деянието е извършено от подсъдимия чрез нанасянето на множество удари с в областта на главата на пострадалия и в резултат на така нанесените му удари на пострадалия са били причинени описаните травматични увреждания, включително и тежката черепно мозъчна травма, които са довели до неизбежното настъпване на смъртта на пострадалия К..

Законосъобразен се явява и направения от първия съд извод, че подсъдимият е извършил умишленото престъпление при квалифициращите обстоятелства по т.6, пр.3, 4 и т.12 от НК. Въззивната инстанция споделя напълно това становище, в подкрепа на което са изложени логични и правно издържани мотиви. Законосъобразно и обосновано е становището на първата инстанция за наличието на пряк умисъл. Константна е съдебната практика, според която за субективната страна на деянието следва да се съди най-вече от конкретните обективни действия на дееца, предшестващи настъпилия резултат, а не от неговите последващи обяснения за намеренията му и собствената му интерпретация на произтеклите събития. За умисъла на дееца – дали е пряк или евентуален, дали е за убийство или за телесна повреда - се преценява от начина на извършване на престъплението и по-конкретно от механизма и средствата на нанасяне на удари на жертвата, от броя на ударите, тяхната сила и локализация, както и от обективно причинените увреждания. Според обвързващите указания на върховната ни съдебна инстанция, дадени с Постановление № 2/1957г., изменено и допълнено с Тълкувателно

постановление № 7/1987 г. на Пленума на ВС на РБ, „за умисъла може да се съди от средствата, с които е извършено деянието, от насоката и силата на ударите, от мястото на нараняването, от разстоянието, от което се посяга на жертвата с оръжие и други обстоятелства“.

В конкретния случай, описаните действия на подсъдимия, използваните от него средства, посоката и местата на нанасяне на ударите, тяхната сила и интензивност, обективно причинените на пострадалия увреждания, убедително разкриват субективното му отношение към последиците на деянието - пряко е целял да лиши от живот пострадалия и е съзнавал, че като резултат от действията му ще настъпи смъртта му. Подсъдимият е бил напълно наясно, че с тези удари не само е възможно, но е и неминуемо да се стигне до отнемането на живота на пострадалия, а не само да му бъдат причинени телесни увреди, като причините за това са, както използваните средства, така и мястото от тялото- главата, на която са нанасяни ударите, многобройността на същите и проявената от него упоритост в тези действия.

За това свидетелстват и последващите му действия, оставянето на пострадалия в безпомощно състояние, заключване на вратата и унищожаване на телефона му, за да не може да потърси помощ. Изложеното налага извода, че подсъдимият е съзнавал общественно-опасния характер на деянието си, предвиждал е неговите общественно-опасни последици и е искал тяхното настъпване. В случая не може да се говори за неизбежна отбрана, като въззивната инстанция се присъединява изцяло към заключението на първата, че такава не е налице. Споделят се изцяло мотивите на решаващия съд.

Законосъобразен е направения от първостепенния съд извод, че от субективна страна деянието на подсъдимия е извършено и при условията на опасен рецидив по смисъла на чл.116, ал.1, т.12 от НК, видно от свидетелството за съдимост, обосноваващо този квалифициращ елемент. В тази насока, първостепенният съд е изложил достатъчно подробни аргументи, с които настоящият състав изцяло се солидаризира.

Налице е и другото квалифициращо обстоятелство, визирано в чл.116, ал.1, т.6, предл.3 и предл.4 от НК, а именно, че деянието е извършено „по особено мъчителен начин за убийтия“ и „с особена жестокост“. В тази връзка анализирайки всички факти, обосноваващи посочените квалифициращи признаци, въззивният състав прие, че констатациите на първата инстанция за тяхното наличие са изцяло подкрепени от доказателствата, а изведените от тях правни изводи са съответни на материалния закон. По време на упражненото физическо насилие спрямо пострадалия К., подсъдимият му е причинил множество увреждания предимно в областта на главата. На пострадалия е бил нанесен продължителен побой от подсъдимия, като пострадалият се е опитал да се предпази, изпитвал е изключително силни болки, бил е в съзнание и е възприемал тежкото си състояние, осъзнавал е и ужаса от неизбежното настъпване на смъртта, но не е могъл да си помогне и да отблъсне нападението. Тези фактически положения са били изведени безпротиворечиво на основата на обективно установените при пострадалия

наранявания и тяхната интерпретация в заключението на СМЕ. Поради това, след като не само смъртната агония е била продължителна в темпорален план, но и самият брой, локализация и дълбочина на нараняванията, са свидетелствали за изживяване на значителни страдания към момента на непосредственото им причиняване, което и подсъдимият обективно е възприел, като АпС-София намира изложеното за пределно достатъчно за покриване на критерия за причиняване на убийството по особено мъчителен начин за жертвата.

Верен е изводът на първоинстанционния съд, че подсъдимият е извършил убийството с особена жестокост. Това качеството на извършителя се разкрива несъмнено от неговите обективни действия и безмилостното му отношение към жертвата. Подсъдимият е нанесъл множество удари -15 на брой в областта на главата на пострадалия, причинявайки му и тежка ЧМТ, причинил му и множество други наранявания, включително защитна. В този смисъл на пострадалия са причинени много други травматични увреждания, извън онези, от които пряко е настъпила смъртта му.

Изложените безспорни факти за броя, силата, интензитета и локализацията на ударите, средствата, с които са били нанесени и обективно причинените от тях наранявания на пострадалия налагат категоричния извод за проявена от подсъдимия жестокост при извършване на деянието и обуславят наличието на обсъдения квалифициращ признак – „с особена жестокост“ и правна характеристика на престъплението по чл.116, ал.1, т.6, предл.4 от НК.

Правилно, първата инстанция е постановила оправдателен диспозитив спрямо подсъдимия по отношение на обвинението за кражба и тъй като липсва протест или жалба от частния обвинител, е безпредметно обсъждане на мотивите на съда.

Апелативният състав споделя изцяло направените от Вр.ОС правни изводи, че в случая следва да се ангажира наказателната отговорност на подсъдимия за престъплението с цитираните правни характеристики. Изложените в тази насока от решаващия съд мотиви са правилни, обосновани, последователни, логични и се възприемат изцяло и от настоящата инстанция . Като е приел, че деянието се субсумира по чл.116, ал.1, т.6, т.12, вр. чл.115 НК, първоинстанционният съд не е нарушил материалния закон. В изпълнение на задълженията си по чл. 301 от НПК, в съответствие с разпоредбите на чл. 13, чл. 14, ал. 1, чл. 18 и чл. 107, ал. 3 и ал. 5 от НПК, решаващият съд е извършил внимателен анализ на наличния доказателствен материал (да обсъди показанията на свидетелите, излагайки мотиви кои от тях кредитира, в каква част и за какви обстоятелства, както и да даде нужната преценка на депозираните експертни заключения), като е заключил, че той е достатъчен, за да обоснове извода, че именно подсъдимият е автор на инкриминираното деяние.

САС не намира причина за виждане, различно от горното, като също

счита, че доказателствата, при техния логически анализ, преценени в своя комплекс, водят до извода, че липсва нарушение на разпоредбата на чл. 303, ал. 1 от НПК, недопускаща присъдата да почива на предположения, тъй като, в настоящия случай събраните по делото доказателства, установяват несъмнено подсъдимият като извършител на инкриминираното деяние по чл.116, ал.1, т.6, т.12, вр. чл.115 от НК.

Настоящата инстанция извърши щателна проверка на материалите по делото и установи, че не са допуснати нарушения на съдопроизводствените правила в досъдебното производство и по време на съдебната фаза. Разследващите органи, както и окръжният съд са спазили всички изисквания на процесуалното законодателство. Липсват пороци (регламентирани в НПК), които да са били допуснати от разследващите органи или от първоинстанционния съд и които да съставляват съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на обвиняемия, респективно на подсъдимия и които нарушения да представляват основания за отмяна на постановената присъда и за връщане на делото за ново разглеждане. Посочените от защитата възражения относно авторството, квалификацията са изцяло идентични със заявеното пред първата инстанция. Обосновано съдът е приел, че доказателствата са събрани по реда, предвиден в НПК и с оглед вида и начина на приобщаването им като доказателства по делото са съобразени с разпоредбата на чл.371,т.1 от НПК. Неоснователни и неподкрепени от доказателствата са и твърденията на защитата, че подсъдимият е бил провокиран и нападнат от пострадалия, в резултат на което той извършил деянието при неизбежна отбрана. Събраните по делото доказателства дават ясна представа за механизма и авторството на извършеното престъпление, за хронологията на събитията предхождаща самото убийство. По делото не е установено процесуалните права на страните в настоящото наказателно производство да са били ограничени по какъвто и да е бил начин и не е било накърнено правото на защита на обвиняемия, респ. на подсъдимия. Той е участвал лично в провеждане на съдебните заседания в първоинстанционния съд и при събирането и проверката на доказателствата в хода на съдебното следствие, като същевременно е бил представляван от защитник, който е охранявал неговите интереси.

Неоснователни са и оплакванията заявени от защитника на подсъдимия пред въззивната инстанция за допуснати съществени процесуални нарушения, състоящи се в необсъждане на всички събрани по делото доказателства, в игнориране на доказателства и неправилно прилагане на правната логика. Както по-горе вече се посочи, първоинстанционният съд е подложил на прецизен анализ, внимателна преценка и съпоставка всички налични доказателства, поотделно и в тяхната взаимна връзка. Убедително се е аргументирал на кои доказателствени източници се доверява и кои изолира от доказателствения материал, излагайки своите съображения в тази насока.

По наказанието и гражданския иск:

Всички възражения, изложени в жалбата на частния обвинител и на подсъдимия, относими към правилното, а и справедливото определяне на наказанието, наложено на подсъдимия са неоснователни.

Настоящият въззивен състав намира наложеното наказание доживотен затвор спрямо подсъдимия за справедливо. Противно на изложеното в жалбите на подсъдимия и на частния обвинител, при определяне не само на вида с оглед предвидените алтернативи по чл. 116 от НК, но и на размера му, са съобразени всички релевантни обстоятелства, включени в обхвата на чл. 36 от НК.

Неоснователни са и възраженията по жалбата на частния обвинител относно неналагане на наказание „доживот без право на замяна“. В мотивите си първоинстанционният съд е изложил достатъчна по обем аргументация поради какви причини е намерил за най-подходящо и справедливо наказание-това по алтернативата „доживотен затвор, вместо „доживотен затвор без замяна“, които АпС- София споделя. Преценката дали е налице изключителна тежест на извършеното престъпление, за което съгласно чл. 38а, ал. 2 от НК се следва доживотен затвор, изисква обсъждане не само на данните за индивидуалната степен на тежест и обществена опасност на извършеното деяние (подчертано от спецификата на извършването му, броя и конкретното съдържание на проявените квалифициращи признаци) и проявените чрез него личностни характеристики на дееца, които в тази връзка са негативни,обременено съдебно минало,настоящото престъпление е извършено при условията на опасен рецидив, лоши характеристични данни, стремеж да обвини друго лице за тежкото престъпление, укриване от органите на правосъдието и представяне под чуждо име. От друга страна съдът е посочил,че определяща случая като изключително тежък ,това е и личността на пострадалия Т. К., който е бил изключително трудолюбив, кротък човек, , който не е влизал в пререкания с никого и неведнъж е помагал и давал пари в заем на свои съселяни. Затова, като е преценил всички тези обстоятелства съобразно тяхното многообразие, тежест и значение, решаващият съд правилно е приел, че са налице всички предпоставки на закона за налагане на наказание доживотен затвор. По вид и размер то се явява съответно на извършеното и достатъчно за комплексното постигане на целите по чл. 36 от НК. Законосъобразно първостепенният съд е определил „специален“ режим за изтърпяване на така наложеното на подсъдимия наказание „доживотен затвор“.

По жалбата на гражданския ищец и частен обвинител :

Относно гражданският иск и присъденото обезщетение е налице основание за ревизия на първоинстанционната присъда с оглед увеличаване размера на обезщетението за неимуществени вреди съобразно доводите, изложени в жалбата на гражданската ищца и частен обвинител.

Определеният от първоинстанционния съд размер на гражданския иск от 30 000 лв. не е в съответствие с критериите за справедливост, наложени в

обществото ни, жизнения стандарт в страната към момента на увреждането и практиката на съдилищата в подобни случаи към момента на извършване на престъпното посегателство. Въззивният състав счита, че сумата определена от първоинстанционния съд се явява несправедливо и твърде занижено обезщетение за претърпените от гражданската ищца душевни болки и страдания. Гражданската ищца е загубила своя брат, с когото е поддържала отношения основаващи се на взаимна любов и подкрепа. Затова и присъденият размер следва да бъде увеличен с още 30 000 лв., като подсъдимият следва да бъде осъден да заплати и държавна такса от 4% върху целия размер на уважения граждански иск, тъй като съдът е пропуснал да я присъди върху сумата от 30 000 лв.

Правилно е и произнасянето на решаващия съд относно веществените доказателства, (с изключение на вещественото доказателство пистолет „Макаров“) и възлагането на разноските по делото в тежест на подсъдимия. Неправилно съдът е постановил отнемане на пистолет “Макаров“ в полза на Държавата. Гражданската ищца Ц. Т. в качеството си на наследник на починалия К. придобива пистолет „Макаров“ по силата на закона (по наследство), а съгласно разпоредбите на Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия(чл.50 и сл.) може да поиска от компетентните органи на МВР разрешение за носене на оръжие (пистолет „Макаров“), или да поиска разрешение за продажбата му. Поради това в тази част присъдата следва да бъде изменена и вещественото доказателство пистолет „Макаров“ да бъде върнато на неговия законен наследник - гражданската ищца Ц. П. Т..

При извършената служебна проверка на присъдата , въззивният съд не намери основания за нейната отмяна, а само за изменение, поради което и на основание чл.334,т.3, чл.337,ал.3, чл.338 от НПК Софийски апелативен съд

РЕШИ:

Изменя присъда на Врачански окръжен съд от 06.08.2020 г. постановена по НОХД № 97/2020 год. в гражданско осъдителната ѝ част, като увеличава размера на присъденото на гражданската ищца Ц. П. Т. обезщетение за претърпени неимуществени вреди от загубата на нейния брат Т. П. К. с още 30 000 лв.(тридесет хиляди лева) или общо в размер на 60 000 лв.(шестдесет хиляди лева), ведно със законната лихва,считано от датата на деянието 02.07.2019 год. до окончателното му изплащане. Осъжда подсъдимия Б. А. Р. със снета по делото самоличност да заплати държавна такса върху уважения граждански иск в размер на 2400 лв.(две хиляди и четиристотин лева).

Изменя присъдата и относно вещественото доказателство пистолет „Макаров“, като постановява същият да бъде върнат на законния наследник на Т. П. К. - гражданската ищца Ц. П. Т.. ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението може да се обжалва или протестира пред ВКС на РБ в 15 дневен срок от узнаване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____